

Pegasus i la base autoritària de la legalitat espanyola

«És rellevant que l'ús de Pegasus contra l'independentisme hagi estat legal segons la legalitat espanyola?»

Aquesta setmana passada vaig atendre un noi de família catalana afincat als Estats Units que ha anat entrevistant a diverses persones per tal de fer un documental. La conversa va ser interessant, la perspectiva històrica és difícil de concebre d'entrada per als nord-americans, i això captava l'interès de l'entrevistador. A punt d'acabar em va demanar per Pegasus, i mentre estava a mitja resposta ell em va apuntar que calia tenir en compte el què una personalitat de l'independentisme li havia dit: que calia separar l'espionatge legal de l'il·legal. Em va semblar una diferenciació xocant. Si la legalitat espanyola permet espionar a un nombre determinat de catalans, hem de considerar aquest acte com a legítim i no com una agressió? La meua resposta va ser què al contrari, el què demostra aquest espionatge suposadament legal contra rivals polítics és precisament que la pròpia legalitat espanyola té una base autoritària implícita, no pas que l'espionatge sigui legítim.

Pegasus és una eina que va molt més enllà del què els estats podien fer fins ara. No només per la capacitat d'accedir a totes les nostres converses i documents emmagatzemats al mòbil, sinó perquè ha estat provat que a través de Pegasus es té capacitat per enviar missatges a través del mòbil de tercers sense poder certificar si són autèntics o no. També de seguir accedint al contingut del mòbil un cop la infecció ha passat. Per això l'autoritat europea de supervisió de dades ha dit que: ?el desplegament de Pegasus no seria compatible amb l'ordenament jurídic de la UE?. En aquest context, legalitzar el seu ús seria tan com legalitzar un tecno-autoritarisme a l'europea.

Davant l'escàndol general, no han faltat les veus tan dins l'independentisme com a la política europea que han dit que no els importava l'espionatge sofert amb Pegasus perquè no tenen res a amagar. Una forma com una altra de buscar excuses per no assumir la realitat i treure'n conseqüències. Tanmateix, la resposta llançada al debat públic fa por, perquè és precisament l'argument fal·laç de totes les dictadures ?si ets un bon ciutadà no tens res a témer?, quan tots sabem que el poder no necessita motius per esclafar i manipular el qui el qüestiona. Considerar que l'estat pot tenir tot el poder perquè simplement vetlla pel compliment de les lleis és com a mínim infantil.

Aquest treure ferro dels abusos perquè no es té ?res a amagar? no és tampoc una lògica nova. Recorda poderosament les paraules de l'apòstol Pau en el capítol tretzè de la seva carta als romans, un text que ha servit per legitimar l'autoritarisme durant dos mil anys: ?els governants no són de témer quan es fa el bé, sinó quan es fa el mal. Per tant, si no vols haver de témer l'autoritat, fes el bé, i l'autoritat reconeixerà el teu mèrit, ja que està al servei de Déu per a conduir-te al bé. En canvi, si fas el mal, tem, perquè no és endebades que porta l'espasa: està al servei de Déu per a fer justícia i castigar els qui fan el mal?. Seguint la lògica de l'argumentació autoritària, no importa que facin servir Pegasus contra tu si has fet ?el bé?, perquè no et passarà res. Com si no fos prou que t'hagin espia i robat informació privada! A través d'aquest text a més, s'entén millor perquè alguns creuen la fal·làcia que cal presentar-se davant els tribunals espanyols encara que se sàpiga que el judici està fet abans de començar perquè som bones persones i no hem fet cap mal a ningú.

El problema de fons, és clar, és què és ?el bé? quan es viu sota jurisdicció espanyola. Tenint en compte que el propi cap de la judicatura espanyola, Carlos Lesmes, va dir fa uns anys que el fonament de l'estat de dret espanyol és la seva unitat ja podem imaginar la resposta. Tothom qui defensi amb fets la independència de Catalunya és procliu doncs a ser perseguit, fa

---

¿el mal? perquè suposadament qüestiona el pilar en el què la pau i l'estat de dret dels espanyols es fonamenta: la unitat de l'estat. Al marge de l'absurditat de la proposició (per què cal la unitat d'Espanya per a què hi hagi democràcia? No hi pot haver democràcia espanyola sense obligar els catalans a formar-ne part?), aquesta recorda una concepció que el filòsof anglès Hobbes ja havia exposat en els seus textos: ¿la llibertat dels súbdits està en tot allò que no està regulat per la llei, és a dir, tot allò que no afecta la pau i la seguretat?. És a dir, només es té llibertat si no es qüestiona els pilars de l'ordre vigent, en el nostre cas la unitat de l'estat espanyol.

Aquesta idea hobbesiana de la unitat d'Espanya quadra amb l'histerisme hispànic amb què s'afronta la independència de Catalunya, així com amb els motius que van portar el bàndol franquista a sublevar-se contra la república espanyola l'any 36 i que formen la base constitucional espanyola actual.

Així doncs, tenim dret a la llibertat (i a no ser espiats amb Pegasus) sempre i quan no fem res per qüestionar la unitat d'Espanya? Una mica com a la Xina, en què els xinesos tenen llibertat sempre i quan no qüestionin la unitat de l'estat ni el domini del partit comunista. Des d'aquesta perspectiva, l'estat espanyol tindria dret doncs a fer el què calgui per defensar aquesta pau i seguretat que segons ell mateix està basada en la unitat d'Espanya. Tota repressió per assolir aquest objectiu és doncs considerada legal en termes espanyols. I no només la repressió és legal, sinó que encara que porti a abusos no pot ser castigada.

Tornant al principi. És rellevant doncs que l'ús de Pegasus contra l'independentisme hagi estat legal segons la legalitat espanyola? La resposta és que no. De la mateixa manera que no és rellevant que sigui legal segons la legalitat espanyola imposar un % de castellà a les escoles catalanes, empresonar el govern de Catalunya, extorquir l'estat de dret per a perseguir l'exili o inventar acusacions contra activistes de base. El problema dels catalans i de l'independentisme en concret no és altre que la pròpia legalitat espanyola i l'arrel autoritària i anti-catalana. Si ens espian amb Pegasus i ho fan legal o il·legalment segons la legalitat espanyola és, a hores d'ara, el de menys. Ni una cosa ni l'altra és legítima, perquè cap acte repressiu contra l'independentisme és legítim, per molt que el beneeixi el sistema legal espanyol. Per això acaben perdent quasi tots els casos quan arriben als tribunals europeus, perquè la democràcia i el respecte als drets humans són més importants que la seva mirada autoritària a la unitat d'Espanya.

PD. L'afet Pegasus ha arribat a moltes orelles internacionals que podien ser escèptiques sobre el cas català. Normalitzar les relacions amb el govern espanyol culpable de l'espionatge sense que s'hagin assumit responsabilitats reals ni organitzat una investigació externa, és tant com senyalitzar que en el fons (part de) l'independentisme no troba tan greu que l'espïïn. Si això és així, no es pot demanar als altres que s'escandalitzin i denunciïn les agressions que un mateix normalitza.